

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ.ਐਸ.ਦੁਲਤ, ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 718 ਦੀ 1954

ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪਾਵਰ ਟੂ ਕੰਟੈਸਟ) ਐਕਟ (1920 ਦਾ II) - ਸੈਕਸ਼ਨ 6-ਪਿਛਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਵੀਂ ਡਿਗਰੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਜੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਡਿਗਰੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਕਸਟਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ-ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤੱਥ, ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ - ਪੰਜਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ - ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਹਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ, ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਕਿ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ, 1920 ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 29 ਮਾਰਚ, 1954 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ, (ਡੀਕਰੀ ਰਾਹੀਂ) ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ) ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੇ ਜੱਦੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਬਾਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਰੂਪ ਥਾਪਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਲ. ਵਢੇਰਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਦੁਲਟ, ਜੇ.—ਲੁਧਿਆਣੇ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲਲਹੇੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਟ ਹਰਨਾਮਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਰ ਵੀ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਰਚਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 28 ਮਈ, 1946 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਸਿੰਘ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ 2 ਜੂਨ, 1946 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਸਨ, ਜੋ ਹਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1946 ਨੂੰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਦਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 28 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 28 ਮਾਰਚ ਨੂੰ, 1950, ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 11 ਮਈ, 1950 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 24 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਈਸ਼ਰ ਹੋਣ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਪੁਸ਼ਟੈਨੀ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰਨਾਮੇ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਸੀ ਪਰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪਾਵਰ ਟੂ ਕੰਟੈਸਟ) ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਕਸਟਮ ਅਧੀਨ ਅਵੈਧ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ. ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਮਕਾਨ ਸਬੰਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ., ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੈਚ। ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਕਸਟਮ ਅਧੀਨ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪਾਵਰ ਟੂ ਕੰਟੈਸਟ) ਐਕਟ, 1920 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ-

"ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5, ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1872 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਤੋਂ ਮਰਦ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ।"

ਇਤਰਾਜ਼, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਸਬੰਧੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਲੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ ਜੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜੱਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਤੱਥ, ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਨਾਉਣ

ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਸ੍ਰੀ ਥਾਪਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉਹ ਹਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਅਲਗ-ਅਲਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਥਾਪਰ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੋਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਮੀਦ ਬਦਲੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਪਤੀ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਕਿ ਫੈਸਲੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹੈ। ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ. ਉੱਤਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਰਿਵਰਸਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਟੋਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਵਾਲਾ ਸਹਾਏ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਥਾਪਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਉੱਤਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ, ਜੋ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜ

ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 1897 ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਥਾਪਰ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਜਾਇਦਾਦ ' ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ ' ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਾਕਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

' ਪਰ ਇਹ ਬਿਜੇਏ ਗੋਪਾਲ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਹਿਸ਼ੀ ਦੇਵੀ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਹ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ, ਕਿ ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੜਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ' ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ' ' ਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਦਲੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਯੋਗ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੰਦ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1920 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ II ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ

ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸੀ। ਮੌਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿ ਹਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।